Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžo/27/2016
Identifikačné číslo spisu:	1014201747
Dátum vydania rozhodnutia:	28.03.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:1014201747.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členiek senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Petry Príbelskej, PhD., v právnej veci žalobcu: Cech zváračských odborníkov, občianskej združenie, so sídlom Komenského 1, Trnava, IČO: 34 028 307, zastúpený: Advokátska kancelária Melničák a Semančíková, s.r.o., Miletičova 1, Bratislava, proti žalovanému: Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej repulbiky, so sídlom Štefaničova 3, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 12. augusta 2014 č. 2014/301/005358/02123, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/223/2014-50 zo 4. februára 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/223/2014-50 zo 4. februára 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 12. augusta 2014 č. 2014/301/005358/02123, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku zamietal rozklad žalobcu a zmenil výrok prvostupňového rozhodnutia Úradu pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo SR č. 214/800/003565/01181 z 27.05.2014.

2. Krajský súd po preskúmaní veci v intenciách žalobných dôvodov dospel k záveru, že žalovaný postupoval správne, keď po vyhodnotení skutkového stavu a predložených dôkazov ustálil, že žalobca nespĺňa zákonné podmienky v zmysle ustanovenia § 11 ods. 5 písm. c/ zákona č. 264/1999 Z.z. o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody”), a žalobcovi napadnutým rozhodnutím autorizáciu neudelil. Uviedol, že jednou z podmienok v zmysle ustanovenia § 11 ods. 5 písm. c/ zákona je aj preukázanie, že žalobca spĺňa schopnosť

organizačne zabezpečiť nestrannosť výkonu činnosti pri posudzovaní zhody, objektivitu a nezaujatosť kontrolných úkonov, vecnosť a nestrannosť vypracúvaných písomných správ a protokolov, a to tak zo strany vedúcich, ako aj technických zamestnancov, zhrnúť a nezaujato vyhodnotiť oznámené a vlastné zistenia a návrhy všetkých zainteresovaných subjektov. Konštatoval, že na udelenie autorizácie nie je v zmysle § 11 ods. 2 zákona právny nárok, teda je na úvahe a právnom posúdení žalovaného, či žiadateľovi autorizáciu udelí alebo neudelí, ak splní zákonom vyžadované podmienky.

3. Krajský súd sa nestotožnil s námietkou žalobcu, že žalovaný rozšíril podmienky pre udelenie autorizácie prostredníctvom svojho metodického pokynu vydaného podľa § 30 ods. 2 zákona č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy, podľa ktorého úrad vypracúva koncepciu štátnej politiky, vykonáva metodickú činnosť a dozerá na plnenie úloh v oblasti normalizácie, metrológie, kvality, posudzovania zhody a akreditácie orgánov posudzovania zhody, za účelom jednotného postupu autorizovaných osôb pri postupoch spojených s posudzovaním zhody. Poznamenal, že metodický pokyn nie je všeobecne záväzný, má však dôležité postavenie vo vzťahu k dodržiavaniu ústavného princípu rovnosti osôb pred zákonom. V tejto súvislosti dodal, že ak by žalobca preukázal splnenie podmienok na udelenie autorizácie iným spôsobom, ako je uvedené v metodickom pokyne, neznamená to, že by mu autorizácia udelená nebola.

4. K námietke žalobcu, ktorou namietal postup žalovaného v tom, že po skončení auditu nebol vyhotovený zápis, ale protokol, s ktorým sa nemal možnosť oboznámiť v čase, kedy mohol ovplyvniť jeho obsah a navrhnúť dôkazy, krajský uviedol, že formulácia označenia záverečnej správy nemôže spôsobiť" nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, pričom mal z administratívneho spisu zároveň preukázané, že žalobca mal možnosť sa k protokolu vyjadriť a mal možnosť doplniť dôkazy, prípadne iné objasnenia, ako aj odstrániť zistenia do 60 dní od jeho doručenia. Žalobca sa k protokolu vyjadril trikrát, 18.03.2014 „Protokol č. 2014 800 001138 00231 - stanovisko“, 23.04.2014 zaslal list č. l: „Odpoveď na stanovisko k Protokolu č. 2014 800/001138/00231 zo 14.04.2014 - vyjadrenie Cechu zváračských odborníkov“ a list č. 2: „Oznámenie o odstránení tzv. nezhôd v zmysle Protokolu č. 2014800/001138 00231“.

5. O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP a neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

II.

6. Proti rozsudku krajského súdu žalobca podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/, b/, d/ a f/ OSP domáhajúc sa, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie s povinnosťou žalovaného nahradiť žalobcovi celé trovy konania; alternatívne, aby rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

7. Nestotožniac sa s názorom krajského súdu, žalobca v odvolaní namietal, že žalovaný požadoval od žalobcu splnenie povinností, ktoré mu neboli ukladané žiadnou právnou úpravou. V tejto súvislosti neakceptoval argumentáciu súdu, v zmysle ktorej bol predmetný metodický pokyn vydaný na základe § 30 ods. 2 zákona č. 575/2001 Z.z., k čomu uviedol, že nespochybňuje kompetenciu správneho orgánu vydať metodický pokyn, ale jeho obsahovú stránku, nakoľko metodický pokyn obsahuje povinnosti, ktoré žalobcovi zákon neukladá a nie sú ukladané ani na základe zákona. Podotkol, že metodický pokyn nemôže rozširovať zákonnú povinnosť žiadneho účastníka konania. Ďalej dodal, že v predmetnej veci nebolo prípustné postupovať podľa metodického pokynu, ktorý rieši už existujúce spoločnosti a existujúce autorizácie, ale bolo nevyhnutné uplatniť Zásady pre udelenie autorizácie, ktoré sú iným dokumentom rovnakej sily.

8. Namietal ďalej, že povinnosť zabezpečenia súhlasu klientov žalobcu so subdodávkami, ktorá mu bola správnym orgánom vytýkaná, tiež nie je daná žiadnou všeobecne záväznou právnou úpravou a rovnako nie je vyžadovaná ani v Zásadách pre udelenie autorizácie zo septembra 2011.

9. Krajskému súdu vytýkal, že ignoroval konkrétne nedostatky v postupe konajúcich správnych orgánov, ktoré znamenali masívne porušenie zákona č. 10/1996 Z.z. Pokiaľ krajský súd zvýraznil potrebu primeraného použitia tohto zákona, žalobca mal za to, že uvedené neznamená úplnú ignoráciu jeho práv, ktoré majú garantovať jeho postavenie v rámci výkonu činnosti žalovaného.

10. V zmysle ďalšej námietky, sa podľa žalobcu krajský súd nevenoval argumentácii žalobcu, že všetky činnosti žalobcu sú definované v Stanovách CZO Trnava, činnosti súvisiace s činnosťou autorizovanej osoby sú definované v rozhodnutí o autorizácii, činnosti súvisiace s výkonom certifikačných orgánov sú definované v prílohách udelených osvedčení od SNAS a činnosť autorizovanej osoby je tiež deklarovaná osvedčením o živnostenskom oprávnení. Žalobca nesúhlasil so záverom žalovaného, podľa ktorého „... rozlíšenie činností autorizovanej osoby/3P a ostatných činností musí byť z politík a postupov zrejmé nielen žiadateľovi smerom dovnútra, ale aj zákazníkom a vyplývať z marketingových materiálov smerom navonok ...“. Táto povinnosť podľa žalobcu nie je zákonom vyžadovaná a jedná sa o situáciu, kedy v rozpore s Ústavou SR predseda úradu vyžaduje plnenie povinnosti, ktorú zákon neukladá.

11. V ďalších bodoch odvolania namietal tiež, že krajský súd sa nevenoval argumentácii žalobcu vo vzťahu k údajným vytýkaným nedostatkom interných smerníc žalobcu s názvom AO-CZO 24, AO-CZO 25 a AO-CZO 26, keď krajský súd prehliadol a ignoroval požiadavky nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 765/2008 a rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady č. 768/2008, ktoré rozšírili akreditáciu v regióne Európy do regulovanej sféry. V zmysle uvedeného, ak subjekt požiada o udelenie akreditácie na činnosti, ktoré sú notifikované alebo následne budú predmetom notifikácie, aby mohol ako notifikovaný orgán vykonávať úlohy posudzovania zhody treťou stranou podľa harmonizovanej legislatívy Európskej únie, SNAS posúdi tieto subjekty podľa MSA-N/01, ktorá je prekladom dokumentu EA-2/17. Obe konania, t.j. pred SNAS, ako aj pred žalovaným nemajú svoje osobitosti, ide o jasnú duplicitu, v každom sa skúma to isté, čo je podľa žalobcu jasný rozpor so zákonom o správnom konaní a európskou legislatívou. V tomto prípade podľa názoru žalobcu nemôže žalovaný konštatovať nedostatok - nezhodu, keď plnenie predmetných smerníc posúdil SNAS, čo je jeho kompetencia a tento žalobcovi udelil akreditáciu.

III.

12. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril písomným podaním z 21.04.2016, v ktorom uviedol, že v plnom rozsahu zotrváva na svojom stanovisku, že napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa boli vydané v súlade so zákonom a preto navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok krajského súdu potvrdil.

13. Nesúhlasiac s právnym názorom žalobcu uviedol, že podľa Zásad pre udelenie autorizácie, časti II (Minimálny rozsah údajov v žiadosti o udelenie autorizácie) článku II (spôsobilosť žiadateľa) bodu 3. sa spôsobilosť žiadateľa o autorizáciu preukazuje odbornou a technickou spôsobilosťou k predpokladanému druhu činnosti dokladovanému platným osvedčením o akreditácii podľa príslušnej harmonizovanej normy. Subjekt žiadajúci o autorizáciu na vykonávanie činností podľa nariadenia vlády SR č. 576/2002 Z.z. a konkrétne na schvaľovanie pracovných postupov určených na vyhotovenie nerozoberateľných spojov pre tlakové zariadenie kategórie II., III. a IV. podľa prílohy č. 1 bod 3.1.2. by mal byť akreditovaný, prípadne by mal mať aspoň zavedený systém podľa STN EN ISO/IEC 17025, STN EN ISO/IEC 17020 alebo STN EN ISO/IEC 17065. Žalobca však podľa žalovaného nevedel preukázať spôsobilosť na základe udelenej akreditácie podľa niektorej z uvedených noriem, a tak správny orgán špecifikoval základné požiadavky v zmysle príslušných noriem, ktoré musí žiadateľ o autorizáciu spĺňať a v tom zmysle aj vykonať autorizačné posudzovanie na mieste, tzv. autorizačný audit, v rámci ktorého boli identifikované nezhody v činnosti žalobcu aj pri týchto základných požiadavkách.

14. K námietke žalobcu, že nebolo prípustné postupovať podľa metodického pokynu, ktorý rieši už existujúce spoločnosti a existujúce autorizácie, ale bolo nevyhnutné uplatniť Zásady pre udelenie autorizácie, iný dokument rovnakej sily, žalovaný uviedol, že počas správneho konania uplatnil všetky

relevantné metodické pokyny, vrátane Zásad pre udelenie autorizácie, preto tvrdenia žalobcu považuje za účelové.

15. K námietke žalobcu, že preukázanie súhlasu klientov žalobcu so subdodávkami nie je povinnosťou žalobcu, nakoľko to nevyplýva zo žiadnej všeobecne záväznej právnej úpravy žalovaný poukázal na Zásady pre udelenie autorizácie, časť II. (Minimálny rozsah údajov v žiadosti o udelenie autorizácie) článok II (spôsobilosť žiadateľa) bod 3., v zmysle ktorého „Ak žiadateľ nevie zabezpečiť celý rozsah potrebných skúšok na vlastnom alebo prenajatom zariadení je potrebné doložiť aj informáciu o úrovni zabezpečenia skúšok formou subdodávok. Ak subjekt zabezpečuje skúšanie formou subdodávok (max. 40%), je povinný predložiť úradu kópie zmlúv s akreditovanými laboratóriami.“ Ďalej uviedol, že žalobca pri schvaľovaní pracovných postupov určených na vyhotovenie nerozoberateľných spojov pôvodne vykonával skúšky vo vlastnom laboratóriu, ktorého spôsobilosť nevedel preukázať žiadnym spôsobom. Úrad akceptoval výkon skúšok formou subdodávok v 100% rozsahu, pričom požadoval správne procesné zabezpečenie vykonávaných činností. Žalobca v liste č. 2 - „Oznámenie o odstránení tkz. nezhôd v zmysle Protokolu č. 2014/800/001138/00231“ nepreukázal jasný postup výkonu činností vykonávaných formou subdodávok a ani k uvedenému nezaujal žiadne stanovisko.

16. K námietke žalobcu ohľadne údajného masívneho porušenia zákona o kontrole v štátnej správa, žalovaný uviedol, že úrad pri výkone autorizačného auditu postupoval primerane podľa zákona č. 10/1996 Z.z. a v prípade, ak sa pri autorizačnom audite nepotvrdí preukázanie splnenia podmienok na udelenie autorizácie o výsledku autorizačného auditu, vypracúva sa protokol a ak sa pri autorizačnom audite potvrdí preukázanie splnenia podmienok na udelenie autorizácie, vypracúva sa záznam. Dodal, že žalobca mal možnosť sa k protokolu vyjadriť a mal možnosť doplniť dôkazy, prípadne iné objasnenia, ako aj odstrániť zistenia do 60 dní od jeho doručenia. Podotkol, že žalobca sa k protokolu vyjadril trikrát: 18.03.2014 „Protokol č 2014/800/001138/00231 - stanovisko“, 23.04.2014 zaslal list č. 1: „Odpoveď na stanovisko k Protokolu č. 2014/800/001138/00231 zo 14.04.2014 - vyjadrenie Cechu zváračských odborníkov“ a list č. 2: „Oznámenie o odstránení tkz. nezhôd v zmysle Protokolu č 2014/800/001138/00231“.

17. K námietke žalobcu, že všetky jeho činnosti sú definované v Stanovách žalobcu, rozhodnutí o autorizácii č. A1/2009/88/000549/00321, osvedčenia o akreditácii a živnostenskom oprávnení, pričom tieto boli k dispozícii pri spoločnom audite 07.11.2013, autorizačnom audite 12.02.2014 a viackrát predložené na základe požiadaviek SNAS, a tiež v listoch o odstránení nezhôd, žalovaný uviedol, že žalobca však v priebehu správneho konania nepredložil žalovanému žiadnu dokumentáciu preukazujúcu rozlíšenie činností autorizovanej osoby/Kompetentnej tretej strany (3P) a ďalších činností, ktoré žalobca vykonáva. Dokumenty, na ktoré žalobca poukazuje, preukazujú oprávnenia alebo osvedčenia o spôsobilosti na v nich uvedené činnosti, avšak nemožno ich považovať za politiky a postupy na rozlíšenie medzi činnosťami autorizovanej osoby/3P a ostatnými činnosťami. Z politík a postupov na rozlíšenie medzi činnosťami autorizovanej osoby/3P a ostatnými činnosťami musí vyplývať, že ostatné činnosti nie sú v rozpore s kompetentnosťou, objektívnosťou, nestrannosťou a výkonom činností autorizovanej osoby/3P najmä, ale nielen, ktoré osoby konajú pri posudzovaní zhody, ktoré procesné postupy aplikujú a ktoré výstupy vyhotovujú. Rozlíšenie činností autorizovanej osoby/3P a ostatných činností musí byť z politík a postupov zrejmé nielen žalobcovi smerom dovnútra, ale aj zákazníkom a vyplývať z marketingových materiálov smerom navonok. Žalovaný v tejto súvislosti dodal, že úrad poskytol žalobcovi priestor, aby aj napriek tomu, že nemá zavedené politiky a postupy na rozlíšenie medzi činnosťami AO/3P a ostatnými činnosťami, ktoré vykonáva, preukázal, že má správne zavedený systém a vo všetkých činnostiach, ktoré vykonáva vystupuje správnym spôsobom, pričom zákazník nie je zavádzaný.

18. Žalovaný nesúhlasil s odvolacou námietkou žalobcu, ktorou sa odvolával na konanie pred SNAS, ktorý udelil žalobcovi akreditáciu, pričom uviedol, že konania, t.j. SNAS a žalovaného nemajú svoje osobitosti, ide o jasnú duplicitu, v každom sa skúma to isté, čo je podľa žalobcu jasný rozpor so zákonom o správnom konaní a uvedenými smernicami, pričom žalovaný nemôže konštatovať nedostatok - nezhodu, nakoľko plnenie predmetných smerníc posúdil SNAS, je to jeho kompetencia a

ten žalobcovi udelil akreditáciu. K tejto námietke žalovaný uviedol, že žalobca mal v čase rozhodnutia úradu udelenú akreditáciu pre účely autorizácie/notifikácie iba pre položku „schvaľovanie zamestnancov určených na vyhotovenie nerozoberateľných spojov“. Pre položku „schvaľovanie zamestnancov určených na vykonávanie nedeštruktívnych skúšok nerozoberateľných spojov“ má síce udelenú akreditáciu, ale nie pre účely autorizácie a notifikácie a položku „schvaľovanie pracovných postupov určených na vyhotovenie nerozoberateľných spojov“ nemá podloženú žiadnou akreditáciou. Dodal, že v rámci „autorizačného auditu“, ktorý sa uskutočnil 12.02.2014, bola hlavným predmetom posudzovania neakreditovaná činnosť „schvaľovanie pracovných postupov určených na vyhotovenie nerozoberateľných spojov“ a „doposudzovanie“ autorizačných/notifikačných požiadaviek pre položku „schvaľovanie zamestnancov“.

IV.

19. Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a/ právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve a v zmysle § 1 písm. b/ konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

20. Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté predo dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech a preto podľa § 219 OSP rozhodnutie krajského súdu potvrdil ako vecne správne.

22. V správnom súdnictve prejednávajú súdy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

23. Úlohou správneho súdu pri preskúmavaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy OSP je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, či rozhodnutie obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda, či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu, súd teda skúma procesné pochybenie správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

24. Najvyšší súd sa oboznámil s obsahom pripojených spisov a preskúmal správnosť záverov krajského súdu, ako aj úvah, z ktorých pri svojom rozhodovaní krajský súd vychádzal.

25. Najvyšší súd z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako je podrobne popísaný v rozsudku krajského súdu, preto skutočnosti účastníkom známe nebude

nadbytočne opakovať, s jeho odôvodnením, ktoré považuje za úplné, vyčerpávajúce a dostatočne výstižné sa stotožňuje v celom rozsahu, a len na doplnenie a zdôraznenie správnosti dodáva:

26. Predmetom preskúmavania v prejednávanej veci je rozhodnutie žalovaného č. 2014/301/005358/02123 z 12.08.2014 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím úradu č. 214/800/003565/01181 z 27.05.2014. Rozhodnutím žalovaného bol podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku rozklad žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu zamietnutý a výrok prvostupňového rozhodnutia zmenený tak, že:
„Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo SR ako ústredný orgán štátnej správy pre oblasť posudzovania zhody, príslušný podľa § 3 ods. 1 písm. g/ zákona č. 264/1999 Z.z. o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody“) podľa § 11 ods. 5 písm. c/ zákona o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody neudeľuje autorizáciu žalobcovi na technický predpis:
nariadenie vlády SR č. 576/2002 Z.z., ktorým sa ustanovujú podrobnosti o technických požiadavkách a postupoch posudzovania zhody na tlakové zariadenia a ktorým sa mení a doplna nariadenie vlády SR č. 400/1999 Z.z., ktorým sa ustanovujú podrobnosti o technických požiadavkách na ostatné určené výrobky v znení nariadenia vlády SR č. 329/2003 Z.z. (ďalej len nar. vlády Slovenskej republiky č. 576/2002 Z.z.) v rozsahu:
- schvaľovanie pracovných postupov určených na vyhotovenie nerozoberateľných spojov pre tlakové zariadenie kategórie II.. III. a IV. podľa prílohy č. 1. bod 3.1.2:
- schvaľovanie zamestnancov určených na vyhotovenie nerozoberateľných spojov pre tlakové zariadenie kategórie II. III. a IV. podľa prílohy č. 1, bod 3.1.2:
- schvaľovanie zamestnancov určených na vykonávanie nedeštruktívnych skúšok nerozoberateľných spojov tlakových zariadení kategórie II, III. a IV. podľa prílohy č. 1. bod 3.1.3:
z dôvodu, že nepreukázal splnenie podmienok na udelenie autorizácie, a to schopnosť organizačne zabezpečiť nestrannosť výkonu činnosti pri posudzovaní zhody, objektivitu a nezaujatosť kontrolných úkonov, vecnosť a nestrannosť vypracúvaných písomných správ a protokolov, a to tak zo strany vedúcich, ako aj technických zamestnancov. zhrnúť a nezaujato vyhodnotiť oznámené a vlastné zistenia a návrhy všetkých zainteresovaných subjektov“.

27. Z obsahu súdneho a administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že žalobca 18.12.2013 doručil úradu žiadosť o autorizáciu/notifikáciu podľa § 11 zákona o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody na posudzovanie zhody podľa nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 576/2002 Z.z., v rozsahu schvaľovania:
- pracovných postupov určených na vyhotovenie nerozoberateľných spojov pre tlakové zariadenie kategórie II., III. a IV. podľa prílohy č. 1 bod 3.1.2;
- zamestnancov určených na vyhotovenie nerozoberateľných spojov pre tlakové zariadenie kategórie II., III. a IV. podľa prílohy č. 1 bod 3.1.2;
- zamestnancov určených na vykonávanie nedeštruktívnych skúšok nerozoberateľných spojov tlakových zariadení kategórie II., III. a IV. podľa prílohy č. 1 bod 3.1.3..

28. Úrad vykonal 12.02.2014 autorizačný audit, ktorého závery sú uvedené v Protokole č. 2014/800/001138/00231 z autorizačného auditu z 19.02.2014 (ďalej len „protokol z autorizačného auditu“) - V protokole z autorizačného auditu sa konštatuje neplnenie podmienok autorizácie podľa § 11 ods. 5 zákona o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody v štyroch oblastiach (ďalej len „nezhody“). Na základe uvedeného úrad v protokole z autorizačného auditu vyzval žalobcu o prijatie nápravných opatrení a zaslanie dôkazov o odstránení nezhôd do 60 dní odo dňa doručenia protokolu z autorizačného auditu. Protokol z autorizačného auditu bol žalobcovi doručený 24.02.2014. Žalobca doručil úradu 20.03.2014 podanie „PROTOKOL č. 2014/800/001138/00231 - stanovisko“, v ktorom uviedol pripomienky k rozsahu, použitej terminológie, namietal porušovanie bližšie nešpecifikovaných zákonov a nariadení a vydanie nešpecifikovaného rozhodnutia a žiadal o nápravu zistených nedostatkov. Úrad zaslal žalobcovi Odpoveď na stanovisko k Protokolu č. 2014/800/001138/00231 zo 14.04.2014, v ktorom vysvetlil rozsah autorizačného auditu spolu s

rozdielom medzi akreditáciou a autorizáciou a skutočnosť, že zaslaním protokolu z autorizačného auditu nebolo správne konanie o autorizácii ukončené a taktiež upozornil na plynutie lehoty pre prijatie nápravných opatrení a zaslanie dôkazov o odstránení nezhôd. Žalobca doručil 24.04.2014 úradu podanie „Predloženie dokumentácie týkajúcej sa Autorizovanej osoby CZO Trnava“, ktorého obsahom je list č. 1 - „Odpoveď na stanovisko k Protokolu č. 2014/800/001138/00231 zo 14.04.2014 - vyjadrenie Cechu zváračských odborníkov“ a list č. 2 - „Oznámenie o odstránení tkz. nezhôd v zmysle Protokolu č. 2014/800/001138/00231“. Úrad posúdil žiadosť žalobcu spolu s prílohami, ,,Odstránenie nedostatkov v zmysle Správy o odstránení nedostatkov podania“ z 22.01.2014, protokol z autorizačného auditu z 19.02.2014, „PROTOKOL č. 2014/800/001138/00231 - stanovisko“ z 20.03.2014, „Predloženie dokumentácie týkajúcej sa Autorizovanej osoby CZO Trnava“ z 24.04.2014 a Protokol o schválení postupu zvárania podľa STN EN ISO 15614-1 dostupný na webovom sídle http://ekomos.sk/sluzby.html. Po zistení, že žalobca nepreukázal prijatie nápravných opatrení ani nezaslal dôkazy o odstránení všetkých nezhôd uvedených v protokole z autorizačného auditu v úradom stanovenej lehote a s prihliadnutím na vykonané dokazovanie, ktorým bolo preukázané, že žalobca nespĺňa podmienky autorizácie podľa § 11 ods. 5 písm. c/ zákona o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody a neviedol dokumentáciu a evidenciu, ktorá preukazuje plnenie uvedených podmienok autorizácie v zmysle § 11 ods. 6 zákona o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody, úrad rozhodol tak, že rozhodnutím žiadateľovi neudelil autorizáciu. Proti rozhodnutiu o neudelení autorizácie podal žiadateľ 23. júna 2014 v zákonnej lehote rozklad, o ktorom rozhodol žalovaný tak, že rozklad zamietol a zmenil prvostupňové rozhodnutie vo výroku tak, že do výroku rozhodnutia doplnil odsek a písmeno ustanovenia (§ 11 ods. 5 písm. c/ zákona o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody), na základe ktorého sa neudelila žiadateľovi autorizácia a taktiež doplnil dôvod neudelenia autorizácie, resp. splnenie ktorých podmienok na udelenie autorizácie žiadateľ nepreukázal.

V.

29. Podľa § 1 písm. c/ zákona o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody, tento zákon upravuje postupy posudzovania zhody výrobkov s technickými požiadavkami (posudzovanie zhody).

30. Podľa § 3 ods. 1 písm. g/ zákona o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody, úrad je ústredný orgán štátnej správy na úseku technickej normalizácie a posudzovania zhody, ktorý udeľuje a odníma autorizáciu a pravidelne kontroluje existenciu a plnenie podmienok uvedených v rozhodnutí o autorizácii autorizovanou osobou podľa tohto zákona.

31. Podľa § 11 ods. 1 prvá veta zákona o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody, autorizácia je rozhodnutie úradu podľa tohto zákona alebo príslušného ministerstva podľa osobitného predpisu o poverení podnikateľa alebo inej právnickej osoby na vykonávanie posudzovania zhody.

32. Podľa § 11 ods. 2 zákona o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody, na autorizáciu podľa odseku 1 nie je právny nárok.

33. Podľa § 11 ods. 5 písm. c/ zákona o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody, úrad alebo ministerstvo môže rozhodnúť o autorizácii na základe žiadosti osoby uvedenej v § 1 písm. d/ zákona o zhode a preukázania splnenia podmienok, že je schopná organizačne zabezpečiť nestrannosť výkonu činnosti pri posudzovaní zhody, objektivitu a nezaujatosť kontrolných úkonov, vecnosť a nestrannosť vypracúvaných písomných správ a protokolov, a to tak zo strany vedúcich, ako aj technických zamestnancov, zhrnúť a nezaujato vyhodnotiť oznámené a vlastné zistenia a návrhy všetkých zainteresovaných subjektov.

34. Podľa § 11 ods. 6 zákona o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody, autorizovaná osoba vedie dokumentáciu a evidenciu, ktorá preukazuje plnenie uvedených podmienok

autorizácie.

35. Podľa § 34 zákona o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody sa všeobecné predpisy o správnom konaní nevzťahujú na konania podľa § 9 ods. 5, § 22 a § 26 až 29.

VI.

36. Najvyšší súd po preskúmaní veci v intenciách odvolacích dôvodov, ktoré boli totožné so žalobnými námietkami, zhodne so závermi krajského súdu konštatoval, že žalovaný postupoval správne, keď po vyhodnotení skutkového stavu a predložených dôkazov ustálil, že žalobca nespĺňa zákonné podmienky v zmysle ustanovenia § 11 ods. 5 písm. c/ citovaného zákona a žalobcovi následne napadnutým rozhodnutím autorizáciu neudelil. V zmysle ustanovenia § 11 ods. 5 citovaného zákona žalovaný správny orgán môže rozhodnúť o autorizácii žalobcu po preukázaní splnenia podmienok uvedených citovanom ustanovení. Jednou z týchto podmienok v zmysle ustanovenia § 11 ods. 5 písm. c/ citovaného zákona je aj preukázanie, že žalobca spĺňa schopnosť organizačne zabezpečiť nestrannosť výkonu činnosti pri posudzovaní zhody, objektivitu a nezaujatosť kontrolných úkonov, vecnosť a nestrannosť vypracúvaných písomných správ a protokolov, a to tak zo strany vedúcich, ako aj technických zamestnancov, zhrnúť a nezaujato vyhodnotiť oznámené a vlastné zistenia a návrhy všetkých zainteresovaných subjektov. Hodnotenie týchto odborných otázok zákon zveril práve správnemu orgánu a najvyššiemu súdu neprináleží vyhodnocovať preukázanie splnenia týchto podmienok. Rovnako je potrebné uviesť, že na udelenie autorizácie, teda na poverenie podnikateľa alebo inej právnickej osoby na vykonávanie posudzovania zhody podľa § 11 ods. 1 zákona nie je právny nárok (§ 11 ods. 2 cit. zákona), teda je na úvahe a právnom posúdení žalovaného, či žiadateľovi autorizáciu udelí alebo neudelí, ak splní zákonom vyžadované podmienky.

37. Najvyšší súd považoval za potrebné v preskúmavanej veci vyjadriť sa k rozsahu preskúmavacej činnosti súdu vo vzťahu k napadnutým rozhodnutiam so zreteľom na uplatňovanie výluky súdneho prieskumu podľa ustanovenia § 248 písm. c/ OSP, podľa ktorého súdy nepreskúmavajú rozhodnutia o nepriznaní alebo odňatí odbornej spôsobilosti právnickým osobám alebo fyzickým osobám, ak samy osebe neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania alebo zamestnania. Najvyšší súd nemohol uvedené ustanovenie aplikovať, nakoľko v prejednávanom prípade žalovaný použijúc atribúty správnej úvahy v procesnom postupe pri vydaní rozhodnutí, nehodnotil len odborné otázky týkajúce sa odbornej spôsobilosti žalobcu, ale predmetom posudzovania boli aj otázky organizačného charakteru a schopnosti žalobcu splniť požiadavky vyžadované relevantným legislatívnym rámcom, ktorý správny orgán aplikoval. Najvyšší súd tiež poukazuje na to, že posudzovanie uvedených odborných otázok v správnom konaní je nevyhnutne spojené s právnym hodnotením pri aplikácii zákona, pričom proces subsumpcie zisteného skutkového stavu pod zákonné ustanovenie vždy vyžaduje vykonať správnu úvahu, a preto je preskúmateľný na princípoch preskúmania správneho uváženia v zmysle § 245 ods. 2 OSP.

38. Rozhodnutie žalovaného, ako aj správneho orgánu prvého stupňa bolo vydané v rámci zákonom zverenej správneho úvahy. V rámci súdneho prieskumu rozhodnutia, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 OSP). Správna úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie.

39. Najvyšší súd v rámci súdneho prieskumu posudzoval, či správnym orgánom použitý procesný postup, zistenie skutkového stavu a následná aplikácia hmotnoprávneho predpisu, boli vecne správne, či v konaní pred správnym orgánom boli zachované základné pravidlá správneho konania vzťahujúce sa na predmetné konanie pred Úradom normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo SR, v nadväznosti na ustanovenia zákona o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody a príslušných prebratých právne záväzných aktov Európskej únie.

40. Najvyšší súd ďalej dodáva, že správny súd nie je oprávnený vyhľadávať za žalobcu dôvody nezákonnosti rozhodnutia, nakoľko je viazaný žalobnými dôvodmi s výnimkou na vady, na ktoré prihliada z úradnej povinnosti v zmysle § 250j ods. 3 OSP.

41. Najvyšší súd sa v plnom rozsahu stotožnil s právnym posúdením veci krajským súdom, podľa ktorého je potrebné rozlišovať medzi autorizáciu a akreditáciou. Autorizácia sa vykonáva podľa zákona o posudzovaní zhody, ktorou sa v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 citovaného zákona rozumie povolenie vykonávať posudzovanie zhody pre úzku, všeobecne záväzným právnym predpisom určenú oblasť výrobkov s uznaním výstupov autorizovanej osoby v medzinárodnom, resp. európskom meradle. Akreditácia sa vykonáva podľa zákona č. 505/2009 Z.z. o akreditácii orgánov posudzovania zhody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Pojem akreditácia je definovaný v § 2 písm. a/ zákona č. 505/2009 Z.z. s odkazom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 765/2008, v zmysle ktorého „akreditácia je potvrdenie vnútroštátneho akreditačného orgánu o tom, že orgán posudzovania zhody spĺňa požiadavky vykonávať špecifické činnosti posudzovania zhody stanovené harmonizovanými normami a v prípade potreby akékoľvek dodatočné požiadavky vrátane tých, ktoré sú stanovené v príslušných sektorových systémoch“.

42. Z administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že žalobca má udelenú akreditáciu na schvaľovanie zamestnancov určených na vykonávanie nedeštruktívnych skúšok nerozoberateľných spojov tlakových zariadení kategórie II., III. a IV. podľa prílohy č. 1 bod 3.1.3. nariadenia vlády SR č. 576/2002 Z.z. nie pre účely autorizácie/notifikácie, čo znamená, že neboli posúdené notifikačné požiadavky a na schvaľovanie pracovných postupov určených na vyhotovenie nerozoberateľných spojov pre tlakové zariadenie kategórie II., III. a IV. podľa prílohy č. 1 bod 3.1.2 nariadenia vlády SR č. 576/2002 Z.z. subjekt nemá udelenú žiadnu akreditáciu, čiže ide o neakreditované činnosti. V zmysle zákona o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody zhodne s dokumentom Zásady pre udelenie autorizácie, časti II (Minimálny rozsah údajov v žiadosti o udelenie autorizácie) článku II (spôsobilosť žiadateľa) bodu 3. sa spôsobilosť žiadateľa o autorizáciu preukazuje odbornou a technickou spôsobilosťou k predpokladanému druhu činnosti dokladovanému platným osvedčením o akreditácii podľa príslušnej harmonizovanej normy. Subjekt žiadajúci o autorizáciu na vykonávanie činností podľa nariadenia vlády SR č. 576/2002 Z.z. a konkrétne na schvaľovanie pracovných postupov určených na vyhotovenie nerozoberateľných spojov pre tlakové zariadenie kategórie II., III. a IV. podľa prílohy č. 1 bod 3.1.2. by mal byť akreditovaný, prípadne by mal mať aspoň zavedený systém podľa STN EN ISO/IEC 17025, STN EN ISO/IEC 17020 alebo STN EN ISO/IEC 17065. Najvyšší mal z administratívneho spisu preukázané, že žalobca nevedel preukázať spôsobilosť na základe udelenej akreditácie podľa niektorej z uvedených noriem, preto správny orgán špecifikoval základné požiadavky v zmysle príslušných noriem, ktoré musí žiadateľ o autorizáciu spĺňať. Pri posudzovaní podmienok nemôže preto ísť o duplicitu posudzovania, tak ako to žalobca uvádza. Z administratívneho spisu tiež vyplynulo, že v rámci správnym orgánom vykonaného autorizačného auditu boli identifikované nezhody v činnosti žalobcu aj pri týchto základných požiadavkách. Z vyššie uvedeného najvyššiemu súdu vyplynulo, že žalobca nespĺňal základné požiadavky pre udelenie autorizácie v zmysle § 11 ods. 4 citovaného zákona, ktoré je žiadateľ pre autorizáciu povinný spĺňať.

43. Vzhľadom na uvedené sa najvyšší súd nemohol stotožniť preto ani s námietkou žalobcu, že žalovaný rozšíril podmienky pre udelenie autorizácie prostredníctvom svojho metodického pokynu. Predmetný metodický pokyn bol vydaný úradom podľa § 30 ods. 2 zákona č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy, podľa ktorého úrad vypracúva koncepciu štátnej politiky, vykonáva metodickú činnosť a dozerá na plnenie úloh v oblasti normalizácie, metrológie, kvality, posudzovania zhody a akreditácie orgánov posudzovania zhody, za účelom jednotného postupu autorizovaných osôb pri postupoch spojených s posudzovaním zhody. V prípade metodického pokynu úradu ide o interný predpis, ktorý slúži na jednotný postup autorizovanej/notifikovanej osoby pri postupoch spojených s preukazovaním posudzovania zhody. Ak by žalobca preukázal splnenie podmienok na udelenie autorizácie iným spôsobom, ako je uvedené v metodickom pokyne, neznamenalo by to pre úrad dôvod na zamietnutie jeho žiadosti. Keďže žalobca zákonom požadované podmienky nepreukázal, čo vyplýva aj zo spisového materiálu, úrad nemal inú možnosť ako autorizáciu žiadateľovi

neudeliť. Rovnako námietku žalobcu, že nebolo prípustné postupovať podľa metodického pokynu, ktorý rieši už existujúce spoločnosti a existujúce autorizácie, ale bolo nevyhnutné uplatniť Zásady pre udelenie autorizácie, iný dokument rovnakej sily, najvyšší súd považoval za nedôvodnú, nakoľko mal z administratívneho spisu preukázané, že žalovaný počas správneho konania uplatnil všetky relevantné metodické pokyny, vrátane Zásad pre udelenie autorizácie.

44. K ďalšej námietke žalobcu, že preukázanie súhlasu klientov žalobcu so subdodávkami nie je povinnosťou žalobcu, nakoľko to nevyplýva zo žiadnej všeobecne záväznej právnej úpravy, najvyšší súd z administratívneho spisu zistil, že žalobca pri schvaľovaní pracovných postupov určených na vyhotovenie nerozoberateľných spojov pôvodne vykonával skúšky vo vlastnom laboratóriu, ktorého spôsobilosť nevedel preukázať žiadnym spôsobom. Na základe uvedeného úrad akceptoval výkon skúšok formou subdodávok v 100 % rozsahu, pričom požadoval správne procesné zabezpečenie vykonávaných činností, k čomu sa žalobca nevyjadril a uvedené nevedel preukázať.

45. K námietke žalobcu ohľadom údajného masívneho porušenia zákona o kontrole v štátnej správa, najvyšší súdu uvádza, že napriek tomu, že žalobca nekonkretizoval, aký procesný postup mal žalovaný porušiť, resp. aké procesné práva boli u neho porušené, najvyšší súd procesný postup správneho orgánu preskúmal, pričom nezistil vady v konaní, ktoré by mohli mať za následok nezákonnosť rozhodnutí z dôvodu nesprávneho procesného postupu. Je potrebné zároveň dodať, že žalobca mal možnosť sa k protokolu vyjadriť a mal možnosť doplniť dôkazy, prípadne iné objasnenia, ako aj odstrániť zistenia do 60 dní od jeho doručenia. Žalobca svoje procesné práva účastníka konania aj využil, keď zo spisu vyplýva, že sa k protokolu vyjadril trikrát: 18.03.2014 „Protokol č 2014/800/001138/00231 - stanovisko“, 23.04.2014 zaslal list č. 1: „Odpoveď na stanovisko k Protokolu č. 2014/800/001138/00231 zo 14.04.2014 - vyjadrenie Cechu zváračských odborníkov“ a list č. 2: „Oznámenie o odstránení tzv. nezhôd v zmysle Protokolu č 2014/800/001138/00231“.

46. Najvyšší súd považoval za nedôvodnú námietku žalobcu, ktorou sa odvolával na konanie pred Slovenskou národnou akreditačnou službou (ďalej aj „SNAS“), ktorá udelila žalobcovi akreditáciu, pričom uviedol, že tieto konania nemajú svoje osobitosti, ide o jasnú duplicitu, v každom sa skúma to isté, čo bolo podľa žalobcu jasný rozpor so zákonom o správnom konaní a uvedenými smernicami. Zo zistení z administratívneho spisu vyplýva, že žalobca mal v čase rozhodnutia úradu udelenú akreditáciu pre účely autorizácie/notifikácie iba pre položku „schvaľovanie zamestnancov určených na vyhotovenie nerozoberateľných spojov“. Pre položku „schvaľovanie zamestnancov určených na vykonávanie nedeštruktívnych skúšok nerozoberateľných spojov“ mal síce udelenú akreditáciu, ale nie pre účely autorizácie a notifikácie a položku „schvaľovanie pracovných postupov určených na vyhotovenie nerozoberateľných spojov“ nemá podloženú žiadnou akreditáciou. Ak subjekt je akreditovaný, ale nie v rozsahu činností, ktoré vykonáva ako autorizovaná/notifikovaná osoba, úrad musí posúdiť notifikačné požiadavky pri samostatnom posudzovaní. V prípade, že subjekt nie je akreditovaný, úplné posúdenie zabezpečuje úrad. Žalobca mal udelenú akreditáciu na schvaľovanie zamestnancov určených na vykonávanie nedeštruktívnych skúšok nerozoberateľných spojov, nie pre účely autorizácie/notifikácie, čo znamená, že neboli posúdené notifikačné požiadavky a na schvaľovanie pracovných postupov určených na vyhotovenie nerozoberateľných spojov pre tlakové zariadenie kategórie II., III. a IV. podľa prílohy č. 1 bod 3.1.2 nariadenia vlády SR č. 576/2002 Z.z. subjekt nemal udelenú žiadnu akreditáciu, čiže ide o neakreditované činnosti. Z uvedeného najvyššiemu súdu vyplýva, že nešlo o žiadnu duplicitu pri posudzovaní, tak ako to žalobca namietal.

47. K námietke žalobcu, že všetky jeho činnosti sú definované v Stanovách žalobcu, rozhodnutí o autorizácii č. A1/2009/88/000549/00321, osvedčenia o akreditácii a živnostenskom oprávnení, pričom tieto boli k dispozícii pri spoločnom audite 07.11.2013, autorizačnom audite 12.02.2014 a viackrát predložené na základe požiadaviek SNAS, a tiež v listoch o odstránení nezhôd, najvyšší súd mal za preukázané, že dokumenty, na ktoré žalobca poukazuje, preukazujú oprávnenia alebo osvedčenia o spôsobilosti na v nich uvedené činnosti uviedol, avšak žalobca v priebehu správneho konania nepredložil žalovanému žiadnu dokumentáciu preukazujúcu rozlíšenie činností autorizovanej osoby/Kompetentnej tretej strany (3P) a ďalších činností, ktoré žalobca vykonáva. Subjekty, ktoré vykonávajú činnosti na

základe rôznych oprávnení musia mať zavedené jednoznačné politiky a postupy, z ktorých je zrejmé organizačné zabezpečenie nestrannosti a vecnosti vypracúvaných dokumentov a jasne definované, aké certifikáty alebo iné dokumenty budú vydávať na základe technických zistení podľa jednotlivých im udelených oprávnení a ďalších nimi vykonávaných činností. Z politík a postupov na rozlíšenie medzi činnosťami autorizovanej osoby/3P a ostatnými činnosťami musí vyplývať, že ostatné činnosti nie sú v rozpore s kompetentnosťou, objektívnosťou, nestrannosťou a výkonom činností autorizovanej osoby/3P najmä, ale nielen, ktoré osoby konajú pri posudzovaní zhody, ktoré procesné postupy aplikujú a ktoré výstupy vyhotovujú. Rozlíšenie činností autorizovanej osoby/3P a ostatných činností musí byť z politík a postupov zrejmé nielen žalobcovi smerom dovnútra, ale aj vo vzťahu k jeho zákazníkom, čo žalobca v priebehu konania žiadnym spôsobom nepreukázal.

48. Na základe uvedeného najvyšší súd dospel k záveru, že žalovaný pri rozhodovaní vychádzal z riadne zisteného skutkového stavu veci a zistil všetky skutočnosti potrebné pre meritórne rozhodnutie vo veci, pričom postupoval v súlade so zákonom o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody a inými všeobecne záväznými platnými právnymi predpismi. Napadnuté rozhodnutie spĺňa všetky náležitosti uvedené v správnom poriadku, v odôvodnení správny orgán uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a vyjadreniami žalobcu. Najvyšší súd z uvedených dôvodov dospel k záveru, že krajský súd v preskúmavanej veci postupom v súlade s právnou úpravou ustanovenou v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§ 247 a nasl.), náležite preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného a postup mu predchádzajúci v rozsahu žalobných dôvodov a v odôvodnení napadnutého rozsudku sa náležite vysporiadal so zásadnými žalobnými námietkami, a preto námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu odvolací súd považoval za nedôvodné, ktoré nemohli mať za následok úspešnosť jeho odvolacieho návrhu.

49. Najvyšší súd preto s poukazom na vyššie uvedené dôvody, ako aj na všetky individuálne okolnosti daného prípadu, napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 OSP potvrdil.

50. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovanému zo zákona náhrada trov konania neprináleží.
51. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.